

- на принципа на добра администрация, на принципа на защитата на оправданите правни очаквания и на принципа на пропорционалност, във връзка с извършваните от OLAF проверки;
- на правото на лицето да бъде изслушано във връзка с действията на генерална дирекция „Европейска политика за добросъседство“ и с преговорите за присъединяване след извършване на проверката от OLAF.

Жалба, подадена на 8 септември 2017 г. — Teollisuuden Voima/Комисия

(Дело T-620/17)

(2017/C 402/57)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Teollisuuden Voima Oyj (Eurajoki, Финландия) (представители: M. Powell, Solicitor, Y. Utzschneider, K. Struckmann и G. Forwood, lawyers)

Ответник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да отмени Решение (ЕС) 2017/1021 на Комисията от 10 януари 2017 г. относно държавна помощ SA.44727 2016/C (ex 2016/N), която Франция възнамерява да предостави в полза на групата Areva ⁽¹⁾,
- да осъди Комисията да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага пет основания.

1. Първото основание е липса на достатъчно изложение на мотивите на Комисията, в противоречие с член 296 ДФЕС, поради прекомерните заличавания в публикувания вариант на обжалваното решение, което възпрепятства възможността на жалбоподателя да се запознае със съображенията за него и на Съда да осъществи контрола си за законосъобразност.
2. Второто основание е явни грешки в преценката относно реструктурирането на дългосрочната жизнеспособност на групата Areva.
 - Жалбоподателят се позовава в това отношение на Насоките на Комисията за държавна помощ за оздравяване и реструктуриране на нефинансови предприятия в затруднено положение, които изискват планът за реструктуриране да възстановява дългосрочната жизнеспособност на получателя на помощта в рамките на разумен срок и въз основа на реалистични предположения ⁽²⁾.
3. Третото основание е явни грешки в преценката на предложените мерки за ограничаване на нарушаването на конкуренцията на основния пазар, на който групата Areva ще бъде активна след реструктурирането.
4. Четвъртото основание е грешка в преценката, доколкото одобрението на държавната помощ е подчинено на неподходящи и недостатъчни условия.

5. Петото основание е явна грешка в преценката, че държавната помощ е съвместима с вътрешния пазар, предвид факта, че предложеният план за реструктуриране не предоставя достатъчно гаранции, че Areva ще бъде в състояние да приключи своевременно проекта OL 3, влизайки по този начин в противоречие с някои други цели в ДЕС, които е трябвало да бъдат взети предвид при преценката на съвместимостта на държавната помощ.

⁽¹⁾ ОВ L 155, 2017 г., стр. 23.

⁽²⁾ ОВ С 249, 2014 г., стр. 1, точка 47.

Жалба, подадена на 21 септември 2017 г. — González Buñuel и др./ЕСП

(Дело T-642/17)

(2017/С 402/58)

Език на производството: испански

Страни

Жалбоподатели: Antonio González Buñuel (Барселона, Испания) и други 12 жалбоподатели (представители: J. De Castro Martín, M. Azpitarte Sánchez и J. Ruiz de Villa Jubany, адвокати)

Ответник: Единен съвет за реструктуриране

Искания на жалбоподателите

Жалбоподателите искат от Общия съд:

- На основание предвиденото в член 263 ДФЕС, да обяви нищожността на Решението на ЕСП относно BANCO POPULAR ESPAÑOL (JUR/EES/2017/08);
- На основание предвиденото в член 340, параграф 2 ДФЕС и член 41, параграф 3 от Хартата на основните права на Европейския съюз, да осъди ЕСП да заплати на жалбоподателите, в тежест на Единния фонд за реструктуриране, създаден в съответствие с член 67 от Регламент 806/2014, обезщетение за причинените вреди на жалбоподателите като пряка последица от Решението относно BANCO POPULAR ESPAÑOL, като размерът на тези вреди е равен на пазарната стойност на капиталовите инструменти на банковата институция в деня (6 юни 2017 г.), предшестваш изпълнението на плана за реструктуриране; при условията на евентуалност, в случай, че Общият съд не уважи предходното искане за поправяне на вреди, се иска осъждането на ЕСП да заплати на жалбоподателите обезщетение в размер на разликата, която ще се определи при оценката от независимото лице, предвидено в член 20, параграф 16 от Регламент 806/2014, между това, което посочените жалбоподатели са получили като плащане по своите вземания в приложение на посоченото решение и това, което биха получили при обичайното производство по несъстоятелност; и
- На основание предвиденото в членове 133 и 134 от Процедурния правилник на Общия съд, да осъди ЕСП да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

Основанията и основните доводи са сходни с изложените по дела T-478/17, *Mutualidad de la Abogacía и Hermandad Nacional de Arquitectos Superiores y Químicos*/Единен съвет за реструктуриране, T-481/17, *Fundación Tatiana Pérez de Guzmán el Bueno и SFL*/Единен съвет за реструктуриране, T-482/17, *Comercial Vascongada Recalde*/Комисия и Единен съвет за реструктуриране, T-483/17, *García Suárez и др.*/Комисия и Единен съвет за реструктуриране, T-484/17, *Fidesban и др.*/Единен съвет за реструктуриране и T-497/17, *Sánchez del Valle и Calatrava Real State 2015*/Комисия и Единен съвет за реструктуриране, и T-498/17, *Pablo Álvarez de Linera Granda*/Комисия и Единен съвет за реструктуриране.